

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

בפני כבוד השופטת שירי היימן,
סגנית נשיאה לענייני משפחה-מחוז חיפה

תובע פלוני ת"ז
באמצעות ב"כ עו"ד אמיר בר לב
ועו"ד יעל רז שרעבי

נגד

נתבעת פלונית ת"ז
באמצעות ב"כ עו"ד רפי אמסלם

פסק דין

1. לפני תביעה לחיוב הנתבעת בסך של 70,000 ₪ בגין הוצאת לשון הרע כלפי התובע.
2. הצדדים נישאו זה לזה כדמו"י ביום 14.07.11 ומנישואים אלה נולדו שני קטינים ילידי 2012.
3. הצדדים התגרשו ביום 10.07.14.
3. בין הצדדים התנהלו מספר הליכים משפטיים.
4. בתיק זה התקיימו שני דיונים, דיון קדם משפט ודיון הוכחות במסגרתו העידו הצדדים
6. והעדים מטעמם.

טענות התובע

5. התובע טוען שהנתבעת הוציאה דיבתו הפיצה בקרב מכרים משותפים שאינו משלם מזונות ומרעיב את הקטינים, בעוד שהוכח שדמי המזונות שולמו כסדרם והיא אף לא עדכנה בתיק
10. ההוצאה לפועל את התשלומים שקיבלה. התובע טוען שהוכיח ששילם מזונות וחלקו בצהרון,
11. ומודה שלא שילם את דמי המדור.
6. הנתבעת לא פירסמה שאינו משלם את מדור הקטינים או שאינו משתתף בהוצאותיהם, אלא
13. טענה שלא משלם מזונות ושמרעיב את הקטינים, לא מטפל בהם והציגה אותו כאב לא ראוי.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 7. עוד טוען התובע ששמו הטוב נפגע עת הגישה הנתבעת תלונות שווא במשטרה, בגין עוכב
2 לחקירה והדבר פגע בעבודתו. בסופו של יום כל התיקים נסגרו מחוסר ראיות. לדבריו,
3 התלונות הוגשו בהנחיית ב"כ במועדים הרלוונטיים, כך שהיא בעצמה לא חשבה שהתנהגותו
4 מצדיקה הגשת תלונות.
- 5 8. התובע טוען שהנתבעת לא הוכיחה את טענתה שהוא זה שהוציא את דיבתה ולא הוכיחה את
6 טענותיה לגבי אפליקציית ME.
- 7 9. התובע טוען שהנתבעת הציגה אותו כמי שלא פגש את הקטינים כאשר בפועל היא זו שלא
8 איפשרה לו לפגוש אותם והוא נאלץ לפנות לרווחה ולהזמין משטרה.
- 9 10. התובע טוען שהמכרים בקרבם פורסמה דיבתו לא זומנו להעיד מכיוון שלא רצו להתערב
10 בסכסוך. לגבי האמירה "אבא רוצה לרצוח את אמא", דברים אלה נאמרו בפני אנשים שאינו
11 מכיר ולכן לא יכול להעיד אותם, אולם ד' שהייתה אז בת זוגתו שמעה את הדברים.
- 12 11. התובע טוען שהנתבעת הודיעה למסגרות החינוך שאינה מעוניינת שהאב יפגוש את הקטינים
13 במסגרת החינוכית מכיוון שאינו משלם מזונות ומאיים עליה. באחת הפעמים הגיע למסגרת
14 החינוכית ובמקרה גם הנתבעת הגיעה וכשראתה אותו לקחה את הקטינים, נכנסה לבניין
15 והזמינה משטרה.
- 16 12. התובע טוען שעיון בתצהירי העדים מטעם הנתבעת מלמד כי אמרו אותם דברים בדיוק, דבר
17 שמלמד כי הדברים הושמו בפיהם וממילא אף אחד מהם לא היה עד לאירועים ספציפיים
18 להם טוען האיש. העדים מטעם הנתבעת לא הכחישו מפורשות את טענות התובע, אך ניסו
19 להסיט את הדיון ולהציג תמונה כאילו הוא זה שהוציא את דיבתה של הנתבעת.
- 20 13. התובע טוען שהנתבעת הצהירה הצהרות במקום אימה ובשם אימו של התובע ולא טרחה
21 להזמין אותן למתן עדות.
- 22 14. התובע טוען שהנתבעת גרמה לו נזק נפשי שכן העמידה אותו במצב של התגוננות תמידית
23 וגרמה לו נזק כלכלי בגין הפסד ימי עבודה, הוצאות ייצוג בהוצאה לפועל וריביות גבוהות.
24 ככל והנתבעת לא תחויב בפיצוי, היא תמשיך בהתנהגותה.
- 25 15. לאור האמור לעיל, עותר התובע לחיוב הנתבעת בסך של 70,000 ₪ כאשר בכוונתו להפקיד
26 מחצית מהסכום לטובת הקטינים.
- 27 16. התובע הגיש סיכומי תשובה במסגרתם הפנה לפסיקה ולחקיקה וטען שהרים את הנטל
28 המוטל עליו. הנתבעת לא הכחישה שאמרה את הדברים, אלא טענה להגנת אמת דיברתי. עוד
29 הוכיח התובע שחוב המזונות היה מנופח ולא בכדי קוזז סכום לא מבוטל מתיק הוצל"פ.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1 התובע טען שהעובדה שהתלונות נסגרו מחוסר ראיות ולא מחוסר אשמה לא מעלה ולא
2 מורידה ואין בעובדה שצמצם חזית כדי לגרוע מאמיתות הטענה. עוד טוען התובע שלא ברור
3 מאין שאבה הנתבעת את המידע שהעדה ד' ק' בעלת עבר פסיכיאטרי ופלילי, טענה זו לא
4 הוכחה.

5 טענות הנתבעת

6 17. הנתבעת טוענת שהתביעה מופרכת וחסרת שחר ולא נתמכה בראיות. לדידה של הנתבעת, דין
7 התביעה להידחות אגב חיוב התובע בהוצאות הולמות. התובע לא הרים את נטל ההוכחה
8 המוטל עליו בהתאם לכלל המוציא מחברו. לא זו אף זו, בתחילת ההליך בית המשפט המליץ
9 לתובע לחזור בו מתביעתו ובית המשפט חזר על הצעתו זו מספר פעמים. הנתבעת עותרת
10 לדחיית התביעה מהטעם שחוטא לא יצא נשכר.

11 18. הנתבעת טוענת שהתובע מנסה בכל דרך לפגוע בה, בשמה הטוב ומנסה להשחיר את פניה.
12 תביעה זו הינה חוליה אחת בשרשרת פעולות בהן נוקט התובע על מנת להתנכל לה, לנקום בה
13 ולרדוף אותה.

14 19. הנתבעת טוענת שלא הוכח שביצעה את המעשים המיוחסים לה. לא זו אף זו, המעשים
15 הנטענים לא עומדים בתנאים שנקבעו בחקיקה ובפסיקה על מנת שייחשבו הוצאת לשון הרע
16 – התובע לא פירט כיצד המעשים הנטענים עומדים במבחנים ובתנאים שנקבעו.

17 20. התובע לא הציג פרסום כלשהו, בוודאי לא בכתב, שעלול להוות לשון הרע. הנתבעת טוענת
18 שככל וייקבע שנפל רבב במעשיה, הרי עומדות לה ההגנות שנקבעו בחוק – הגנת אמת דיברתי
19 והגנת תום הלב.

20 21. הנתבעת טוענת שהתובע ציין יותר מפעם אחת שלא שילם את כל המזונות המגיעים לנתבעת
21 וממילא תיק ההוצאה לפועל שנפתח היה מוצדק. האבחנה שמנסה התובע להציג בין מזונות
22 ובין דמי מדור אינה נכונה. התובע לא שילם לה את מלוא המזונות המגיעים לה וניתן ללמוד
23 על כך מהמסמכים שהתובע בעצמו צירף. העובדה שהוצאה נגדו פקודת מאסר בעקבות חוב
24 המזונות, מוכיחה את טענותיה שלא שילם מלוא המזונות.

25 22. הנתבעת טוענת שהעדות של ד' ק' לא תמכה בגרסת התובע שכן העידה שהתובע לא שילם את
26 כל המזונות.

27 23. עוד טוענת הנתבעת שגם אם הייתה מבצעת הקטנת חוב בהוצאה לפועל, הרי גם לאחר
28 ההקטנה הייתה נשארת יתרת חובה בסכום גבוה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 24. הנתבעת טוענת שהתלונות שהגישה במשטרה לא הוגשו בחלל ריק, העדות של מ' ד' הייתה
2 קוהרנטית ותמכה בקיומם של אירועים אלימים והעדות של ש' מ' תמכה בטענה אודות אופיו
3 הבעייתי של התובע והאיומים מצדו. לדידה, התובע לא סתר עדויות אלה. הראיה שלא מדובר
4 בתלונות שווא, סגירת התלונות מחוסר ראיות ולא מחוסר אשמה.
- 5 25. הנתבעת מתייחסת לטענות התובע בעניין ההטרדה המינית וטוענת שבכתב תביעתו התייחס
6 התובע לסוגיה זו בהרחבה, בעוד בתצהיר עדותו הראשית לא התייחס לסוגיה זו, מה שמעיד
7 שזנח טענה זו. התובע לא סיפק הסבר המניח את הדעת לשאלה מדוע אין זכר לטענות אלה
8 בתצהירו.
- 9 26. הנתבעת טוענת שבדיון מיום 23.06.20 ציין התובע שיש לו 4 עדים, בסופו של יום העידו
10 מטעמו שני עדים. עדותם של העדים מטעמו אינה אמינה והעדות של ד' ש' ריקה מתוכן. יתרה
11 מזו, העד ד' ש' ציין בחקירתו שמדובר היה בשיחת ידידים בחוף הים, כך שמדובר היה בשיחה
12 לא פורמלית ולא מחייבת שאינה יכולה להוות לשון הרע. הנתבעת מציינת שהתובע לא הציג
13 את ההקלטה לה טען בסעיף 8 לתצהירו והעד מ' ט' יועץ המס ומנהל החשבונות של התובע-
14 העיד שנחשף לכך שהתובע לא שילם מזונות מהמסמכים שהיו בפניו.
- 15 27. הנתבעת טוענת שהתובע לא הצביע על נזק ממשי שנגרם לו. בכתב התביעה טען התובע
16 שהסכום שיקבל יופקד בחיסכון לטובת הקטינים ובסיכומיו טען שמחצית מהסכום תופקד
17 בפיקדון לטובת הקטינים.

דיון והכרעה

- 18
- 19 28. בע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין – אורבך , סה(3) 369 (08.02.12) קבע כב' השופט עמית
20 שלושה שלבים לשם בחינת קיומה של עוולת לשון הרע:
21
- 22 א. בחינת השאלה האם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה
23 שבסעיף 1 בחוק והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק.
24 רק אם התשובה חיובית יש לעבור לשלב הבא -
25
- 26 ב. האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות אשר מנויות בסעיף 13 לחוק,
27 פרסומים מותרים: אם הפרסום חוסה תחת אחת החסינויות המוחלטות הרי שדין
28 התביעה להידחות, אחרת ממשיכים לשלב הבא -
29
- 30 ג. בחינה, האם הפרסום מוגן על פי הוראות סעיף 14 לחוק על שתי רגליו - אמת
31 בפרסום וענין ציבורי. אם הפרסום אינו מוגן תחת סעיף זה יש להמשיך ולבחון האם
32 חלה הגנת תום הלב המנויה בסעיף 15 לחוק. בחינת הגנת תום הלב נעשית ביחד

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 עם הוראות סעיף 16 בחוק העוסק בחזקת תום הלב. אם ימצא כי הפרסום אינו
2 חוסה תחת ההגנות הללו, יש לעבור לשלב נוסף ואחרון והוא פסיקת הפיצוי.
3
- 4 כן ראוי לציין כי "בחינת כל אחד מהשלבים לא נעשית באופן 'סטריילי' במנותק
5 מהשלבים האחרים. יש יחסי גומלין בין השלבים השונים והקו התוחם ביניהם
6 איננו חד כפי שעשוי להשתמע".
- 7 29. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") מגדיר את
8 המונח לשון הרע כ-
9 "דבר שפרסומו עלול –
10 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
11 מצדם;
12 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
13 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
14 במשלח ידו או במקצועו;
15 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו
16 המינית או מוגבלותו";
- 17 30. סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע מגדיר את לשון הרע כעוולה אזרחית באופן הבא:
18 "7. פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית, ובכפוף להוראות חוק
19 זה יחולו עליה הוראות הסעיפים 2(2) עד 15, 55ב, 58 עד 61 ו-63 עד 68א לפקודת הנזיקים
20 האזרחיים, 1944".
- 21 31. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר את המונח "פרסום":
22 (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה,
23 צליל וכל אמצעי אחר.
24 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:
25 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת
26 הנפגע;
27 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."
- 28 32. בתמ"ש 14-10-26733 פלוני נ. אלמונית (05.07.15) [פורסם במאגרים] קבע כב' השופט סילמן:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1 "במסגרת המבחן הראשון יבחן בית המשפט, האם הפרסום הוא בבחינת הפצת לשון הרע.
2 ההלכה היא, כי בבחינת קיום לשון הרע, יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום
3 בעיני האדם הסביר, כאשר המבחן הוא אובייקטיבי ולא סובייקטיבי, דהיינו האופן שבו
4 האדם הסביר היה מבין ו/או תופס את הפרסום והשפעת דברים אלה על הערכת אותו פרט
5 בעיני הבריות נוכח המשמעות שקורא סביר היה מייחס לדברים. (ראה רע"א 10520/03 בן
6 גביר נ' דנקנר וע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 617).

7
8 זאת ועוד, לצורך הבחינה האם הפרסום מהווה לשון הרע כמשמעות המונח בסעיף 1 לחוק,
9 נבחן הפרסום בכללותו, ומשמעותו נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש
10 המפרסם אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום (ראו, ע"א 1104/00
11 הנ"ל וכן ע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ פורסמו
12 במאגרים משפטיים). יאמר, כי קיומה של לשון הרע נבחן במנותק משאלת אמיתות
13 הפרסום שיכול להיות אמת לאמיתה ועדיין אם יהא בו כדי להשפיל או לבזות יחשב, ללשון
14 הרע.

15
16 עוד יצוין ויודגש, כי חוק איסור לשון הרע נועד לאזן בין שתי זכויות מרכזיות: זכות היסוד
17 של כל אדם לשם טוב מחד וזכות היסוד לחופש הביטוי מאידך.

18
19 "שמו הטוב של אדם וחופש הביטוי הם ערכי יסוד במשפטנו. ברוב המקרים
20 מתקיימים ערכי יסוד אלה זה בצד זה, בלא לפגוע האחד בשני ... קיום של
21 האינטרס בדבר השם הטוב היה נפגע קשות לו חופש הביטוי היה מוגבל. עם
22 זאת, יש להכיר בכך כי לעתים קיים ניגוד בין שמו הטוב של אדם לבין חופש
23 הביטוי ביחס אליו. ניגוד זה מתבלט מקום שהפרסום מביא לידיעת הציבור
24 מידע הפוגע בשמו הטוב של אדם" (ראה ע"א 214/89 אבנרי נגד שפירא-
25 פורסם במאגרים משפטיים). בישראל נתפס חופש הביטוי כזכות-על עוד בטרם
26 חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הוא מהווה חלק בלתי נפרד מהאתוס
27 המשפטי שלנו (ראה ע"א 105/92 ראם מהנדסים בע"מ נ' עיריית נצרת עילית, פ"ד
28 נז(5) 189, 201 (1993)). הוא הוכר מימים ראשונים כזכות "עילאית" וכ"ציפור נפשה
29 של הדמוקרטיה" (ראה עניין "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים, בעמ' 878; בג"צ
30 4804/94 וגם חברת סטיישן פילם בע"מ נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות, -
31 פורסם במאגרים משפטיים). יחד עם זאת, "הזכות לשם טוב כוללת בחובה ערך
32 מקיף של הגנה על הכבוד האישי, הגאווה האישית וההכרה האישית בין בני האדם,
33 היא משתרעת על יחס הכבוד וההערכה שלהם זכאי אדם מן הסובבים אותו. ואכן,
34 חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע אינה הזכות להשפיל" (ראה לעיל
35 ענין בן גביר וגם ע"א 751/10 פלוני נגד אילנה דיין- פורסם במאגרים משפטיים).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1 33. בענייננו, טוען התובע שהנתבעת אמרה אמירות לאנשים אחרים שעולות לכדי לשון הרע, אין
2 טענה לפרסום בכתב.

3 34. טענות התובע בעניין ההטרדה המינית - צודקת הנתבעת שבכתב תביעתו התייחס התובע
4 בהרחבה לסוגיה זו וטען שהנתבעת העלילה עליו כי פגע מינית בקטינה, אולם בתצהיר עדותו
5 הראשית לא התייחס התובע כלל לטענה זו וגם לא בסיכומיו. בסיכומי התשובה שהגיש טען
6 שצמצום החזית אין משמעותו שהטענה לא נכונה. מאחר והתובע זנח את טענתו בעניין זה,
7 לא אדון בה. **אעיר כי הטענה שנטענה בכתב התביעה בעניין זה היא טענה חמורה ביותר**
8 **וזניחתה כלאחר יד במהלך ניהול ההוכחות מעלה שאלות ותהיות באשר למהימנות התובע.**

9 35. טענתו של התובע היא שהנתבעת הגישה נגדו תלונות שווא במשטרה ושאמרה בפני אחרים
10 שאינו משלם מזונות, מרעיב את הקטינים ולא מטפל בהם.

11 36. התובע נשאל על מה הגיש את תביעתו והשיב שבגין הוצאת דיבה, לשון הרע ובגין תלונות
12 שווא שהגישה נגדו :

13 **ש. תסביר על מה בדיוק התביעה שלך?**

14 **ת. תבעתי את פלונית על כך שהיא הגישה נגדי כמה פעמים תלונות במשטרה על**
15 **דברים שלא עשיתי, לא אימתי, לא קללתי ולא רבתי ומצאתי את עצמי שעות על**
16 **גבי שעות בחקירות. זה פגע לי בעבודה. כל מקום שאני הולך שואלים אותי אם אני**
17 **לא משלם מזונות לילדים שלי. לא כולם הסכימו להעיד על זה. כל מקום ב******
18 **אומרים לי שאני לא משלם כסף. זה התיש אותי. אני תובע עוגמת נפש וגם על כך**
19 **ששילמתי כסף שנים על גבי שנים וכל חודש בחודשו ואני תובע על כל עוגמת נפש**
20 **שנגרמה בכל התיקים האלה.**

21 **ש. התביעה היא על עוגמת נפש?**

22 **ת. הוצאת דיבה, לשון הרע, מלכלכת עלי בפני כל מיני מכרים משותפים. לא פעם**
23 **אנשים אמרו שהיא טוענת שאני לא משלם מזונות.** " (עמ' 9 לפרוטוקול שורה 33 עד
24 עמ' 10 שורה 7).

25 האמירה כי התובע אינו משלם מזונות ומרעיב את הקטינים

26 37. ד' ש', העד מטעם התובע, העיד שהנתבעת אמרה לו שהתובע מרעיב את הקטינים ולא משלם
27 מזונות :

28 **ש. איך אתה מכיר את הצדדים?**

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 ת. הייתי גר בשכונה שהם גרו לפני כמה שנים ומכיר אותם טוב את פלונית ופלוני.
2 פלוני חבר שלי טוב. היינו חברים ממש טובים. עברנו דירה, התרחקנו ואז הפכתי
3 חבר טוב רק של פלוני אחרי הבלאגן שהיה שהתגרשו.
4 ש. יצא לך לדבר עם פלונית בשנים האחרונות?
5 ת. לפני 4 או 5 שנים ראיתי אותה בים. דיברנו שלום שלום והיא אמרה שהילדים לא
6 אוכלים, הוא מרעיב אותם, לא משלם. כל מיני דברים שקרו להם. זהו. מאז לא
7 דיברתי איתה יותר. (עמ' 8 לפרוטוקול שורות 24-30).
- 8 38. בהמשך חקירתו ציין שפגש אותה בים:
- 9 ש. מה היה בפגישה? איפה ישתבם?
10 ת. ראיתי אותה בים. היא היתה עם הילדים. דיברנו ככה בקטנה, לא ראיתי אותה
11 הרבה זמן אז דיברנו.
12 ש. ניתן להגיד שמדובר בשיחה של ידיים שלא התראו כמה זמן?
13 ת. כן. התחלנו לדבר והיא אמרה לי את כל הדברים האלה. (עמ' 9 לפרוטוקול שורות
14 3-7)
- 15 39. ד' ק' העידה שהתובע שילם מדי חודש 2,500 ₪ מזונות ולא שילם סך של 700 ₪ עבור דמי
16 מדור, עוד טענה שהנתבעת ניפחה את חוב המזונות:
- 17 ש. מפנה לסעיף 3 בתצהירך – מה את יודעת על נושא המזונות?
18 ת. לא יודעת מה היה לפני, ב- 4 שנים הייתי נוכחת כל פעם שהגיעו המזונות לידי.
19 הייתי בת זוג שלו וידעתי מה נכנס ומה יוצא. כל חודש היה משלם 2,500 ₪. זה לא
20 כל המזונות, חסר 700 ₪ של המדור.
21 ש. מפנה לסעיף 4 – איך את טוענת שנעשה במרמה, הרי הודית שיש 700 ₪ שחסר.
22 ת. אם עושים חישוב זה לא מגיע ל- 700 אלף ₪. היא לא דיווחה על שום דבר שנכנס.
23 קיזזו לו מהחוב 40 אלף ש"ח שנעשה במרמה.
24 ש. מפנה לסוף סעיף 4 - איזו שיחה זו היתה?
25 ת. פלוני היה עצור כי היא הזמינה לו משטרה. היא ניפחה לו חוב אז לכן זכותה להוציא
26 לו פקודת מאסר. תמיד היא גם מאיימת שהוא מאיים עליה. החוב נעשה במרמה.
27 (עמ' 14 לפרוטוקול שורות 13-4).
- 28 40. מר מ' ט', עד מטעם הנתבעת, העיד שנחשף לכך שהתובע לא משלם מזונות ממסמכים שנחשף
29 אליהם בהיותו יועץ מס או ששמע מהתובע:
- 30 ש. מה הקשר שלך לפלוני?
31 ת. יועץ המס שלו ומנהל לו את החשבונות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 ש. מה ידוע לך על מזונות של פלונית לפלונית?
2 ת. אני זוכר שהוא רצה אישור על הכנסה. שאלתי אותו למה אתה לא משלם מזונות
3 אולי, זה הכל.
4 ש. מהמסמכים שהגיעו אליך במסגרת טיפול בתיק, האם מהם למדת על אי תשלום
5 מזונות?
6 ת. כנראה שכן. לא זוכר בדיוק. זה היה לפני הרבה זמן.
7 חקירה חוזרת:
8 ש. מהעבודה השוטפת שלך, יודע או לא יודע שפלוני משלם מזונות?
9 ת. מה שהבנתי שיש לו פיגור. לא יודע לגבי התקופה, אולי שנה או שנה וחצי.
10 ש. מאיפה אתה יודע?
11 ת. אולי מהמסמכים או ששמעתי ממנו. לא יודע מה אני עושה פה. (עמ' 14 לפרוטוקול
12 שורה 33 עד עמ' 15 שורה 10) .
- 13 41. התובע העיד ששילם מזונות אך לא שילם את דמי המדור ולגרסתו קיים הבדל בין אמירה
14 שאינו משלם מזונות לבין אמירה כי הוא מרעיב את הקטינים :
- 15 ש. תאשר שלא שילמת את כל המזונות המגיעים לפלונית?
16 ת. לא יכול להגיד את זה כי שילמתי כל חודש, אולי לא שילמתי מדור בהרבה חודשים.
17 ש. אולי? או כן?
18 ת. הפסקתי את המדור בשנים הראשונות. ברור שהיה צריך להיות לי חוב, אני יודע.
19 אבל כל חודש שילמתי מזונות.
20 ש. כשפלונית ככל שאמרה למישהו שלא שילמת לה את כל המזונות היא דיברה אמת?
21 ת. יש הבדל בין לא שילם את כל המזונות לבין להגיד שפלוני מרעיב את הילדים, לא
22 לוקח את הילדים ולא מטפל בהם ועושה אותי כאדם הכי רע בעולם כשבעצם אני
23 עובד כל יום ולוקח את הילדים ומטפל בהם כראוי.
24 ש. האם מה שפלונית אומרת היה אמת?
25 ת. לא. אני שילמתי מזונות ולא שילמתי מדור. (עמ' 10 לפרוטוקול שורות 8-18) .
- 26 42. הנתבעת נשאלה מדוע לא הקטינה את החוב בתיק ההוצאה לפועל והעידה שביצעה הקטנות
27 והתייחסה להסדר אליו הגיעו הצדדים :
- 28 ש. תספרי מדוע לא עדכנת את תיק הוצל"פ?
29 ת. עשיתי הקטנות גדולות, כל תקופה שבניתי סכום הגעתי לסכום מסוים והקטנתי.
30 הרשם אמא שלא בסדר אז עדכנתי על כל סכום קטן. 40 אלף ₪ זה הסדר שהרשם
31 הציע. טענת פרעתי לא התקבל. ההקלטה שקרית ולכן העדה לא הגיעה היום. הדיון
32 היה בלתי פורמלי. אם לא הייתי מסכימה להוריד את 40 אלף ₪ טענת הפרעתי לא

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 התקבלה. 40 אלף ₪ טרם קוזזו. הוא צריך להגיע לחוב של 40 אלף ₪ ורק אז ייסגר
2 התיק. אני זו שהסכמתי. גם אמרתי לו את זה שאני אסתדר איתו אבל הוא התעקש
3 שלא." (עמ' 18 לפרוטוקול שורות 29-35).
- 4 43. התובע צירף לתצהירו פרוטוקול דיון בפני רשם ההוצאה לפועל בעניין תשלום המזונות וחוב
5 המזונות כאשר לאחר דיון לא פורמלי גובשו הסכמות. גם אם בסופו של יום ניתן פסק דין
6 להפחתת המזונות שנקבעו, הרי כל עוד לא בוטל פסק הדין הראשון, הוא שריר וקיים
7 והנתבעת רשאית לפעול לקיומו.
- 8 44. האמירה היחידה שהוכיח התובע היא עדותו של ד' ש' שהעיד שהנתבעת אמרה לו שהתובע
9 מרעיב את הקטינים ולא משלם מזונות. לא הובאו עוד עדים שהעידו על אמירות דומות של
10 הנתבעת. יועץ המס ט' למד על כך שהתובע אינו משלם מזונות מתוך מסמכי התובע עצמו
11 אליהם נחשף במסגרת שירותי ייעוץ מס שנתן לתובע. האם אמירת הנתבעת לעד ד' ש' עולה
12 לכדי לשון הרע?
- 13 45. לא כל אמירה שנאמרת כחלק מסכסוך משפחתי וכחלק מסכסוך בכלל עולה לכדי לשון הרע.
14 בפסיקה נקבע כי לא כל גידוף וקללה מהווים לשון הרע. המבחן הוא אובייקטיבי והשאלה
15 מה היה האדם הסביר מייחס למשמעות הדברים.
- 16 46. בת"א 6264/01 יורם וינוגרד עו"ד נ' אליהו פיליפוביץ (31.07.02) [פורסם במאגרים
17 המשפטיים] נכתבו דברים היפים אף לענייננו: "אילו אזניים היו לכותלי ביהמ"ש לשמוע
18 ופה לדבר, כי אז הייתי מזמנים להעיד ולהשיח את אשר על לבם, כל מילות ריב ומדון ונאצה
19 שהטיחו בעלי דין נרגנים בזולתם מאז שעומד ביהמ"ש על מכונו. ידיעה שיפוטית היא, שלא
20 לומר שמיעה שיפוטית, לגבי מה ששומעים אנו השופטים מן הנעשה בפרוזדורי ביהמ"ש...
21 לא כל פולמוס נוקב, זעקת שבר, ואף קללה נמרצת, צריך להיות עילה למשפט".
- 22 47. ד' ש' העיד שבעבר היה חבר טוב של שני הצדדים. לאחר שנפרדו חברותו עם הנתבעת פסקה
23 והוא נותר חברו הטוב של התובע. תלונתה של הנתבעת בפני חבר לשעבר, שכיום הוא חברו
24 של התובע, בעת פגישה מקרית על שפת הים בה התלוננה על כך שהתובע אינו משלם את
25 מזונות הקטינים ובכך פוגע ברווחתם וטובתם, אמירה שנאמרה לאזני החבר בלבד ובאופן חד
26 פעמי, אינה עולה כדי עוולת לשון הרע ואינה יכולה לשמש עילה למשפט. אמירה זו אינה עונה
27 על ההגדרה בסעיף 1 אין בה בכדי להשפיל או לבזות את התובע בעיני חברו, ד' ש'. זוהי טרוניה
28 בגדר הסביר והמקובל של צד לסכסוך משפחתי.
- 29 48. גם אם אצא מנקודת הנחה שיש באמירה זו בכדי לבסס את עילת לשון הרע בחינת הגנת תום
30 הלב ואמת דיברתי עומדות לנתבעת באופן שיש בו בכדי להוביל לדחיית התביעה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

הגנת אמיתות הפרסום

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

49. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע כי:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש. הגנת תום לב"

50. בעמ"ש (ת"א) 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית עמ' 16 (19.05.14) [פורסם במאגרים המשפטיים] התייחס בית המשפט המחוזי לסוגיית העניין הציבורי שבפרסום:

"ענין ציבורי בפרסום משמעו אינטרס ציבורי בפרסום (א' שנהר, דיני לשון הרע, ע' 225). מקובל ליישם בעניין זה את המבחן המכונה "מבחן התועלת":

"השאלה באיזו מידה קיים אינטרס חברתי בחשיפת המידע הנכון אודות הפרט מוכרעת על פי "מבחן התועלת" שהציע פרופ' זאב סגל ואומץ על ידי הפסיקה. המבחן קובע, כי "עניין ציבורי" המצדיק פגיעה בפרטיות אדם על-ידי פרסום הינו עניין שיש לציבור תועלת בידיעתו, אם לשם גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו". (שם, ע' 228).

במילים אחרות, עניין ציבורי הוא "עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו...".

(ע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין - אורבך (פורסם בנבו, 08.02.2012) (פיסקה 101). ראה גם ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808, 826 (1994); רע"א 3614/97 אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26, 56-57 (1998)).

קיומו של אינטרס ציבורי בפרסום צריך להבחן באספקלריה של הציבור אליו הופנה הפרסום, ובעניינו, בני משפחתה, מכריה ומעבידיה של המשיבה. משמע, נשאלת השאלה האם היה אינטרס לאותם מקורבים של המשיבה לדעת כי המשיבה בוגדת כביכול בא(1). לטעמי, התשובה לכך היא שלילית. אין ולא היה זה מעניינם של מכרי המשיבה לדעת כי המשיבה בגדה כביכול בא(1), וודאי לא כאשר הגירושין מא(1) כבר היו בבחינת עובדה מוגמרת. איזו תועלת היתה יכולה לצמוח למי מהם בעקבות קבלת הידיעה? באיזה אופן יכול היה מי מהם לשפר את אורחות חייו בעקבות קבלת המידע? לו למשל היו המערערים מוכיחים כי ביצעו את הפרסום על מנת לנסות ולשקם את הנישואין, באמצעות מסירת דיווח להוריה של המשיבה על בגידתה של המשיבה, על מנת שאלה ינסו להשפיע על המשיבה לחזור בה מדרכה, ניחא, אלא שבמקרה דנן ברור כי הפרסום לא נועד אלא לצרכי נקם, השפלה והבאשת ריחה של המשיבה בקרב חוג מכריה. פרסום מסוג כזה איננו מצביע על

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 אינטרס ציבורי כלשהו שראוי להגן עליו. אכן, אני מוכן להניח כי אצל המערערים נודעת
2 משנה חומרה לבגיידה של אשת איש, גם בהיותם דתיים וגם בהיותם נמנים על משפחת
3 כוהנים, אך האינטרס הציבורי בפרסום צריך להתקיים אצל השומע, ולא אצל המפרסם,
4 מה גם שאפילו מבחינתם האישית של המערערים אינני רואה כיצד זעמם על מה שנתפס
5 אצלם כבגיידה של המשיבה, הקנה להם אינטרס ראוי להגנה בביצוע הפרסום, פרסום שאין
6 לו כל תכלית זולת הבאשת שמה הטוב של המשיבה, בבחינת "זה חסר וזה לא נהנה".
- 7 51. מעיון בחומר המונח לפניי, מעדות התובע בעצמו ומעדות העדים מטעם התובע עולה שהתובע
8 אכן לא שילם את המזונות במלואם כך שדברי הנתבעת הינם בגדר האמת. ההבחנה שעושה
9 התובע בין המזונות לדמי המדור אינה קיימת, דמי מדור הם חלק ממזונות הקטינים וחלק
10 בלתי נפרד מפסק הדין ועל התובע לשלם במלואם.
- 11 52. דברי הנתבעת שהתובע מרעיב את הקטינים נובעים מכך שהתובע לא שילם את מלוא סכום
12 המזונות שחוייב לשלם. התובע הודה בעדותו כי החוב כלפיו בהוצאה לפועל עמד על 120,000
13 ₪ גם אם טענתו כי "החוב שלי היה צריך לעמוד על 40 אלף ₪. לא על 120 אלף ₪." (עמ' 12
14 שורה 3 לפרוטוקול) נכונה, הרי שמדובר בחוב מזונות גבוה מאוד. סכום שאמור היה להגיע
15 לידי הנתבעת על מנת שתוכל לספק את צרכי הקטינים וברור שמשלא שולם הוביל לפגיעה
16 ברווחת הקטינים.
- 17 53. בענייננו, הציבור אליו הופנו דברים אלה, הינו חבר משותף שיש עניין ציבורי בידיעתו דברים
18 אלה שכן ידיעתו הייתה עשויה לשנות את המצב ואולי יכול היה להשפיע על התובע לשנות
19 דרכיו ולשלם את שחובה עליו לשלם, לטובתם של הקטינים.
- 20 54. מכאן שאמירה זו זוכה להגנת אמיתות הפרסום.
- 21 הגנת תום הלב
- 22 55. הנתבעת טענה שעומדות לו ההגנות שבסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע שקובע מתי תעמוד
23 הגנת תום הלב:
- 24 "15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע
25 עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
- 26 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם
27 שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;"

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

59. האמירה שהעיד לגביה ד' ש' שאמרה לו שמרעב את הקטינים נאמרה לו בתור חבר, בחוף
הים ובמפגש אקראי וחד פעמי, מדובר בשיחה בתום לב בין חברים. ד' ש' העיד שמלבד אותו
מפגש אקראי וחד פעמי שארע לפני 4-5 שנים, לא פגש עוד את הנתבעת.
60. בתמ"ש (תל אביב-יפו) 32368-02-16 ל' ל' נ' א' ק' צ' עמ' 10 (4.12.18) [פורסם במאגרים
המשפטיים] התייחס בית המשפט לכך ששיתוף בני משפחה או חברים קרובים עשוי לזכות
להגנת תום הלב:
- "ושישית, לשיטתי במקרה דנן מן הראוי לבחון את תום הלב גם בהתייחס לנמען – מקום
עבודתה של התובעת, כמו גם לאופן הפרסום באמצעות מכתב. בעמ"ש (ת"א) 47311-10-13
פלוני נ' פלמונית (פורסם במאגרים, [פורסם בנבו], 19.5.14) צוין כי "כאשר עסקינן בסכסוך
משפחתי, שומה על בית המשפט לנקוט משנה זהירות בבואו לפסוק פיצויים בגין פרסום
לשון הרע. סכסוכים מסוג כזה הם מטבע הדברים טעונים מאוד מבחינה רגשית, ועלולים
לגרור ביטויים חריפים שנאמרים בסערת רגשות. גם כענין שבמדיניות, אין לעודד צדדים
לסכסוך משפחתי להגיש תביעות לשון הרע בגין כל ביטוי פוגע שנאמר על ידי הצד שכנגד,
שאם לא כן, בתי המשפט לענייני משפחה יוצפו בתביעות לשון הרע לרוב. יחד עם זאת, לכלל
הזה ישנם יוצאים מהכלל, ודומה כי המקרה הנוכחי הינו דוגמא מובהקת ליוצא מן הכלל.
אין המדובר בפרסום אקראי ובלתי מכוון של לשון הרע מתוך סערת רגשות, שראוי לנהוג
בסלחנות ביחס אליו, אלא במסכת שיטתית, עקבית ומרושעת של פרסומים, שכל תכליתם
היתה, כפי שציין בצדק בית המשפט קמא, לפגוע במשיבה ובשמה הטוב בקרב בני
משפחתה, חבריה וכן מעבידה" (בפס' 64). אומנם, המעשים אשר נידונו בפסק דין זה
חמורים משמעותית לעומת משלוח המכתב דנן (ויוער כי הפיצויים אשר נפסקו שם עומדים
על סך כולל של 400,000 ₪), אך באופן דומה אני סבורה כי עירוב מקום עבודתו של אחד
מבני הזוג בסכסוך הזוגי מצריך נקיטת משנה זהירות כפולה ומכופלת, תוך בחינת תום הלב
של הנתבע בשים לב לכך. לעמדתי, מקום עבודתו של אדם אינו זירה "טבעית" לסכסוך
הזוגי, דוגמת בני משפחה או חברים קרובים עימם נוהגים בני זוג לשתף את המתרחש
בחייהם. בשונה מכך, במקום העבודה בוחר כל אדם עד כמה ואת מי לשתף בחייו האישיים,
ועצם משלוח המכתב הצריך מתן הסברים מצד התובעת ופגע בחירותה לבחור שלא לערב
את מקום עבודתה בסכסוך הזוגי המתרחש בחייה. לא זו אף זו, פעמים רבות עבודתו של
אדם המצוי בעיצומו של סכסוך זוגי מהווה עבורו מקום ניטראלי בו הוא אינו נדרש להתעמת
עם הקשיים הרבים הפוקדים את חייו בתקופה זו, ועירוב המעסיק בסכסוך הזוגי פוגע גם
בכך. יתרה מכך, לעירוב מקום העבודה בסכסוך הזוגי עשויות להיות השלכות נוספות, כגון
סברה כי בשל המתרחש בחייו האישיים של העובד תפקודו במקום העבודה יפגע וכיו"ב.
ולבסוף, יודגש, כי משלוח מכתב למעסיק אינו שקול לאמירות בלהט הרגע או בעידנא
דריתחא, שכן מטבע הדברים הייתה לנתבע שהות מספקת לשקול זאת, והוא בחר לשלוח
את המכתב."**

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1 61. אמירתה של הנתבעת בפני העד ד' ש' היא אמירה חד פעמית שנאמרה בעת פגישה מקרית לפני
2 כ 4-5 שנים. מאז לא נפגשו עוד והנתבעת לא חזרה על אמירתה זו. מפסק הדין שצוטט לעיל
3 עולה שאמירה זו זוכה להגנת תום הלב. סכסוכים משפחתיים "הם מטבע הדברים טעונים
4 מאוד מבחינה רגשית, ועלולים לגרור ביטויים חריפים שנאמרים בסערת רגשות. גם כענין
5 שבמדיניות, אין לעודד צדדים לסכסוך משפחתי להגיש תביעות לשון הרע בגין כל ביטוי
6 פוגע שנאמר על ידי הצד שכנגד". תמ"ש (תל אביב-יפו) 16-02-32368 לעיל.

7 62. אשר על כן אני קובעת כי אמירה זו זוכה להגנת תום הלב ואינה עולה לכדי לשון הרע המצדיק
8 פסיקת פיצויים לתובע.

9 תלונות הנתבעת במשטרה

10 63. התובע נשאל אודות התלונות שהוגשו נגדו במשטרה וטען כדלקמן:

11 ש" מפנה לסעיף 8 בתצהירך – אתה טוען שהתלונות נגדך שקריות. על סמך מה אתה
12 טוען את זה?

13 ת. על סמך זה שלא עשיתי את הדברים. כל פעם שהגעתי לחקירה במשטרה אמרו לי
14 שאימתי שארצה, מילים, ניבולים, דברים שלא היו ולא נבראו והייתי מוכן
15 להראות בהודעות בשיחות. הכל.

16 ש. למה פלונית תגיש נגדך תלונות?
17 ת. אין לי מושג.

18 ש. למה הוצא נגדך צו הרחקה?
19 ת. המשטרה החליטה להוציא. אין לי מושג.

20 ש. צו הגנה?
21 ת. לא יודע מה זה.

22 ש. הסיבה לסגירת התיקים – חוסר ראיות, מפנה לסעיף 7 בתצהירך. אתה מבין מה
23 המשמעות של עילת הסגירה הזאת?

24 ת. לא מבין במשטרות ודברים כאלה. חוסר ראיות שאין ראיות. אם היא מגישה תלונה
25 אז בפעם הבאה שתביא ראיות. לא באתי לפה עם ידיים מלוכלכות.

26 ש. למה לא נסגרו מסיבת חוסר אשמה?
27 ת. תשאל את המשטרה. אין לי מושג. באתי, נחקרתי ואמרת את כל האמת. (עמ' 11

28 לפרוטוקול שורות 21-5).

29 64. ד' ק', בת זוגו לשעבר של התובע, טענה שהתלונות שהוגשו למשטרה הינן תלונות שווא שכן
30 הייתה באותם אירועים:

31 ש" איך את קשורה לתיק?

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 ת. אני בת זוג לשעבר של פלוני.
2 ש. יודעת על מה התביעה?
3 ת. כן. לשון הרע.
4 ש. איזו?
5 ת. תלונות שווא למשטרה וסיפורים שהמציאה עליו ולא נכונים.
6 ש. על סמך מה את קובעת שהתלונות שווא והסיפורים לא נכונים?
7 ת. הייתי באותם אירועים. חיכיתי מחוץ למשטרה אבל הייתי נוכחת איתו בכל מיני
8 סיטואציות.
9 ש. תאשרי שהוגשו נגדך תלונות במשטרה מצד פלונית ואמא של פלונית?
10 ת. מאשרת.
11 ש. למה הוגשו?
12 ת. חשבו שאני מטרידה אותם בכל מיני פייסבוק ובסוף הסתבר שזו לא אני ומצאתי
13 מי זו והגשתי נגדה תלונה. היה משפט ואפילו ביקשתי צו הרחקה מאותה בחורה."
14 (עמ' 13 לפרוטוקול שורות 10-22) .
- 15 65. כשנשאל התובע אודות ההקלטה אליה התייחס בסעיף 8 לתצהירו, טען שלא התבקש להציג
16 אותה (עמ' 11 לפרוטוקול שורות 22-23)
- 17 66. העדה מ' ד', עדה מטעם הנתבעת, העידה לגבי מספר אירועים בגינם הוזמנה משטרה וטענה
18 שהייתה עדה לאירועים אלה:
- 19 ש. את מציינת סיטואציה שהייתי נוכחת בה בסעיף 6, נכון?
20 ת. זו היתה סיטואציה קיצונית שנכחתי שם.
21 ש. יהיה נכון לומר ששאר הסיטואציות אלו סיטואציות ששמעת מהם?
22 ת. לא. הייתי נוכחת.
23 ש. מפנה לסעיף 3 – תתארי?
24 ת. סיטואציות שלא אחת ולא שתיים היה מגיע אליה בלילה ודופק לה בדלת. אי
25 תשלום מזונות. אנחנו עזרנו לה באוכל לילדים תקופה מסוימת כשלא היה.
26 ש. כשהיה דופק בדלת היית נוכחת?
27 ת. לא.
28 ש. גם סעיף 4 את לא יכולה לתאר עוד התנהגויות חוץ ממה שכתוב סעיף 6?
29 ת. לא נכון. זו לא פעם ראשונה ששמעתי אותו מתחת לבית שלו צועק." (עמ' 15
30 לפרוטוקול שורות 26-36).
- 31 בהמשך העידה כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 ש"ש. את מתארת סיטואציה שבחודש 7/2017, איך את זוכרת את התאריך בדיוק אם זה
2 לא אירוע שקרה לך?
- 3 ת. אני זוכרת. לא יכולה להגיד תאריך ביולי. זה היה חופשת קיץ עם הילדים בבית.
4 ש. מה שקרה באותה סיטואציה זה שפלוני הגיע לתחתית הבניין של ההורים של
5 פלונית והתחיל לצעוק שפלונית נרקומנית?
6 ת. זה היה כשהמשטרה היתה שם ואפילו לא הצליחו להשתלט עליו. היתה שוטרת
7 ושוטר.
8 ש. יודעת למה היתה נוכחת משטרה?
9 ת. חושבת שאז היה לה צו הרחקה. אבל לא בגלל זה ירדתי, ירדתי בגלל הצעקות כי
10 נלחצתי ואז השוטרים אמרו לנו ללכת הצידה.
11 ש. אם אומר לך שמה שקרה זה כתוצאה מכך שפלוני יצר קשר עם פלונית ולא הסכימה
12 שיראה את הילדים והוא קרא למשטרה. הגיוני שיצעק ליד המשטרה?
13 ת. חד משמיעת זה היה. הייתי שם ושמעתי מהחלון של אמא שלי שהיא בקומה
14 ראשונה. כשראיתי שמוגזם ירדתי והשוטרת אמרה לנו לעזוב.
15 ש. הוזמנת להעיד על כך במשטרה?
16 ת. לא.
17 ש. יודעת אם הוגשה תלונה?
18 ת. לא יודעת. " (עמ' 16 לפרוטוקול שורות 22-6) .
- 19 67. הנתבעת העידה לגבי צו ההגנה מיום 13.08.17 וציינה שהבקשה הוגשה בעקבות מספר תלונות
20 למשטרה:
- 21 ש"ש. ב- 13.8.17 התייצבת בביהמ"ש וביקשת צו הרחקה מפלונית, על מה?
22 ת. מספר תלונות במשטרה בעקבותיה ביקשתי צו הרחקה.
23 ש. את מתארת סיטואציה שהוא היה בתחתית הבניין, צרח כמו מטורף וקילל ואמרת
24 שהוא הגיע עם ניידת מתחת לבית.
25 ת. נכון.
26 ש. למה הגיע עם ניידת?
27 ת. בעקבות כל אירועי הטרדות שהיו כנגדי ונגדו ונגד החברה שלו ובשמה של החברה
28 שלו ולא של ח' כ' כמו שציינה, לפי הצהרה שלו בפני העו"ס החברה שלו עוברת
29 טיפולים פסיכולוגיים. הם הכפישו אותי שאני מטרידה אותם, ובעקבות זה הגשתי
30 תלונה במשטרה. הוא ציין שבאותו חודש לא הסכמתי שיראה את הילדים וזה לא
31 נכון. אמא שלו ציינה שהוא לא בא באותו חודש לראות את הילדים בכוונה בעקבות
32 מה שקרה. אחרי חודש הגיע בשישי בצהריים עם ניידת, צורח ברחוב כמו מטורף
33 – נרקומנית, משתמשת בסמים קשים, הדודים שלי ירדו כי גרים לידי, השכנים

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 ירדו, השוטר הזהיר אותו לא לצעוק. ליד השוטרים עשה הכל. כשהשוטר נכנס אלי
2 הביתה הוא נכנס עם פרוטוקול של דיון מ- 2014 על הסדרי ראייה שלא היה מקיים
3 אותם כבר 4 שנים. לא היה לוקח לשבתות בכלל ופתאום הוא נוחת אצלי עם שוטר
4 ואומר שזו השבת שלו. אמרתי לשוטר שבצורה כזאת הוא לא ייקח את הילדים כי
5 אני מפחדת. השוטר אמר לו לנסוע ושאלתי את השוטר איך הם הגיעו אם יש לי צו
6 נגדו, אז הם נסעו משם.
- 7 ש. מה שציינת עכשיו לא ציינת בסעיף 10 לתצהירך, רק ציינת שהוא צעק בקולי
8 קולות.
- 9 ת. לא הגיע עם ניידת. הגיע וצרח והניידת הגיעה אחריו. לא בא בליווי שוטרים. הגיע
10 מתחת לבית, עמד כמה דקות וכשהגיעה ניידת הוא צעק הנה היא פה הנרקומנית.
11 ש. מסכימה שהצו הרחקה היה נגדך ולא נגד הילדים?
12 ת. ממני. חודש ימים הוא לא בא לקחת את הילדים. (עמ' 17 לפרוטוקול שורה 33 עד
13 עמ' 18 שורה 19).
- 14 68. הנתבעת הצהירה בסעיף 8 לתצהיר עדותה הראשית אודות אירוע בו נבהלה מהתובע כשקפץ
15 מבין השיחים במהלך תקופת ההרחקה וטענה שטל' וא' היו מעורבים באירוע זה ושבאירוע
16 זה הגיעו שוטרים. בחקירתה הנגדית נשאלה אודות סעיף 8 לתצהירה ופירטה אודות אירוע
17 זה וציינה שא' הוא זה שהזמין משטרה:
- 18 ש" מפנה לסעיף 8 – מי זה טל' וא'?
- 19 ת. הם בעל ואישה. הם מנהלים קייטנה וצהרון. הקייטנה בקיץ. זה אותו חודש שפלוני
20 לא בא לראות את הילדים ולכן לא ידע באיזה קייטנה נמצאים. כשהוא הגיע לשם
21 הוא היה מורחק ממני. כשאני הגעתי אף אחד לא היה בחוץ. כשבאתי לצאת עם
22 הילדים הוא קפץ עלי עם החברה שלו ומהפחד אני קפצתי אחורה ולקחתי את
23 הילדים ונכנסתי. א' אמר לו שזו השגת גבול ואם לא אצא אז יזמין משטרה. אני
24 הזמנתי משטרה.
- 25 ש. הגיע לקייטנה לראות את הילדים ואז כשהגעת לשם ולקחת את הילדים הוא קפץ
26 עליך מהשיחים?
- 27 ת. נכון.
- 28 ש. אם בא לראות את הילדים למה קפץ מהשיחים?
- 29 ת. כי הוא מורחק ממני. היה צריך לראות את הילדים דרך צד שלישי. אם היה מבקש
30 מאמא שלו לראות את הילדים היה יכול לראות את הילדים. הוא לא יכול לראות את
31 הילדים כשמאיים לשחוט אותי. הוא החליט שאני משתפת פעולה עם בן הזוג של
32 החברה שלו.
- 33 ש. הזמת משטרה וידוע לך מה קרה עם התלונה?

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 ת. א' הזמין משטרה. שאלו אותי מה קרה ואמרו לי לנסוע עם הילדים. לא יודעת מה
2 עשו איתו. ברחתי משם ובזה זה נגמר." (עמ' 18 לפרוטוקול שורה 36 עד עמ' 19
3 שורה 15).
- 4 69. בהמשך העידה שהתלונות שהוגשו אינן תלונות שווא ושבתחילה לא הגישה נגדו תלונות
5 והחלה להגיש תלונות לאחר שקיבלה ייעוץ משפטי לעשות כן:
- 6 ש"ש. כל התלונות שהגשת הם תלונות של איומים, יכולה לספר?
7 ת. לא זוכרת סיטואציה מסוימת אבל הן לא תלונות שווא
8 ש. יכולה לספר על אחת?
9 ת. בהתחלה לא הייתי מתלוננת. התלונות החלו כשעורכת הדין שלי לענייני משפחה
10 אמר הלי להתלונן על כל מה שקורה. הוא זרק לאמא שלי נעליים, היו הרבה דברים.
11 אין תלונה שהגשתי סתם. בשום מקום לא שיקרתי.
12 ש. לגבי זה שאמר שישחוט אותך, אם איים ככה, האם נעצר?
13 ת. לא נעצר. הוא יוצא מחקירה ואם יש הוכחות והוא טוען שלא אמר, מה יעשו עם זה?
14 ש. כמה זמן פלוני לא ראה את הילדים?
15 ת. עד אותו צו הגנה הוא לא היה לוקח באופן סדיר. גם אמא ואבא שלו מעידים על זה.
16 עבר דירה ל***, אמא שלו לקחה את הילדים מהגן, אני מתקשרת לאמא שלו
17 ושואלת אם הגיע והוא אומר שלא אז אני הולכת לקחת את הילדים ממנה. כשהכל
18 קרה עם החברה שלו שנחקרה במשטרה, מפה הוא התיישר. לוקח שני ורביעי. מאז
19 הוא ילד טוב." (עמ' 19 לפרוטוקול שורות 16-28).
- 20 70. שי' מ' הצהיר בסעיף 6 לתצהיר עדותו הראשית שהתובע רודף את הנתבעת ובחקירתו הנגדית
21 נשאל אודות סעיף זה וציין שמדובר בתקופה בה היה בן זוגה של הנתבעת:
- 22 ש"ש. מפנה לסעיף 6 – תסביר את הסעיף.
23 ת. כל מה שיש בסעיפים זה בתקופה שהייתי בן זוג של גרושתו ותוך כדי הזוגיות איתה
24 היו כל הבלאגנים האלה. איומים שמאיים עליה, מכפיש את שמי לאנשים. חברים
25 שלו התקשרו אלי ודיברו איתי.
26 ש. האיומים שמעת או פלונית סיפרה לך?
27 ת. חבר שלו התקשר אלי וגם דיבר איתי.
28 ש. איפה זה מצוין בתצהיר?
29 ת. זה לא נמצא בתצהיר." (עמ' 17 לפרוטוקול שורות 9-16).
- 30 71. הנתבעת צירפה העתק מהעדות שמסרה במשטרה ביום 01.08.17 – תלונה שהגישה הנתבעת
31 נגד די' קי וטענה שמשפתת פעולה עם הטרדות מצד התובע. גם אימה של הנתבעת מסרה עדות
32 בנוגע להתנהגות של די' קי- צורפו לתצהיר הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

- 1 72. ביום 13.08.17 הגישה הנתבעת בקשה למתן צו הגנה נגד התובע (ה"ט 17-08-25591) וניתן צו
2 למניעת הטרדה מאיימת.
- 3 73. כאמור, הנתבעת לא מכחישה שהגישה תלונות – בפרק ההגנות אדון בשאלה האם התלונות
4 עומדות בהגנות הקבועות בחוק.
- 5 תחולת ההגנות על התלונות שהוגשו במשטרה
- 6 74. הגשת תלונת שווא במשטרה יכולה לעלות לכדי לשון הרע ככל ואינה זוכה להגנה הקבועה
7 בסעיף 15 (8) לחוק לשון הרע לפיו:
- 8 "15. במשפט פלילי אזרחי בשל לשון הרע תהיה זו הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה
9 את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלה:
- 10 (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בעניין שבו האדם שאליו הוגש התלונה ממונה
11 על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע
12 או לחקור בעניין המשמש נושא התלונה, ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום
13 אחר של התלונה, של דבר הגשת או של תכנה".
- 14 75. בע"א 788/79 ריימר נ' עיזבון המנוח ברקו פ"ד לו(2) 141 (23.07.81) קבע השופט ברק:
- 15 "מה הדין אם המתלונן מאמין באמיתות דברי תלונתו, אך עצם התלונה נעשה מתוך רצון
16 לפגוע? במקרה זה מונה המתלונן על ידי מוטיב מורשע, אך לפי מיטב אמונתו דברי התלונה
17 עצמו אמיתיים הם. התעמוד למתלונן ההגנה הקבועה בסעיף 15 (8) לחוק? נראה לי כי
18 התשובה היא חיובית והיא מתבקשת ממטרת ההגנה עצמה, הבאה להגן על ציבור
19 המדווחים על עבירות שנעברו".
- 20 "... תום הלב נקבע לעניין ההגנה הקבועה בסעיף 15 (8) לחוק לא על פי המוטיב שהביא
21 לתלונה, אלא על פי האמונה באמיתות תוכנה. מוטיב נעלה של תפיסת עבריינים, אינו
22 מצדיק בעיני החוק, הגשת תלונה למשטרה שאין המתלונן מאמין באמיתותה. לעומת זאת
23 אמונה באמיתות התלונה מצדיקה הגשת תלונה למשטרה, גם אם הגורם המניע את
24 המתלונן אינו השלטת החוק אלא נקמה או שנאה או כיוצ"ב".
- 25 ובהמשך: "אדם, המתלונן בפני המשטרה על עבירה שלפי אמונתו בוצעה על ידי פלוני, זכאי
26 להגנת החוק, גם אם מסתבר כי אמונתו מוטעית היא..."
- 27 76. בתמ"ש (ירושלים) 19-03-48008 פלוני נ' אלמוני (28.08.20) [פורסם במאגרים המשפטיים]
28 התייחס כבי' הש' נמרוד פליקס לסוגיית תחולת הגנת תום הלב בעניין תלונות שהוגשו
29 למשטרה:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1 "לעניין תחולת הגנת סעיף 15(8) לחוק לשון הרע ייאמר, כי זו מותנית בהגשת התלונה
2 ב"בתום לב". לתום הלב הנדרש במסגרת הסעיף האמור מאפיינים ייחודיים הנובעים מן
3 הצורך לאזן בין האינטרס הציבורי ובין האינטרס שבשמירה על שמו הטוב של האדם
4 (שנהר, בעמ' 304 - 305). משמעות "תום הלב" לעניין הגנה זו מתייחסת לאמונת המפרסם
5 באמיתות הפרסום. הפסיקה שמה דגש על אמונתו הסובייקטיבית של המפרסם באמיתות
6 תלונתו. נפסק כי תום הלב נקבע לא על פי המניע שהביא לתלונה, אלא על פי האמונה
7 באמיתות התוכן. היינו, גם כאשר המתלונן מונע על ידי מוטיב של זדון, אך למיטב אמונתו
8 תוכן תלונתו אמיתי ונכון, תעמוד לזכותו ההגנה האמורה. ראו: ע"א 788/79 ריימר נ' עיזבון
9 המנוח ברקו רייבר, פ"ד לו(2) 141, 148 (1981). לצד היסוד הסובייקטיבי האמור, נקבע כי
10 הגשת תלונה לרשות מוסמכת תחסה תחת הגנת תום הלב כאשר היא מבוססת על חשד
11 סביר, היינו חשד אובייקטיבי. ראו: בע"א 7699/11 פלקסר נ' ברנדס [פורסם בבנו] (2013).
12 יוצא אפוא, שקיימים שני תנאים מצטברים לקיום תום הלב הנדרש, האחד, אמונה
13 סובייקטיבית בנכונות התלונה, והשני, סבירות החשד. ראו: עניין דניאל, בסעיף 69
14 לפסה"ד השופט עמית; שנהר, עמ' 304-306. ברי אפוא, כי הגנת סעיף 15(8) לחוק לשון
15 הרע תישלל מקום בו הפרסום לא היה אמת והמפרסם אף לא האמין בנכונות הפרסום.
16

17 הגנת סעיף 15(3) לחוק לשון הרע עניינה בעניין אישי כשר של המפרסם. ברי, כי הגנה על
18 האישה עצמה, ילדיה ורכושה באים בגדרי עניין אישי כשר. כאשר עסקינן בפרסום
19 המתמחה בהגשת תלונות למשטרה או לרשויות הרווחה, כבמקרה דנן, הרי, שהדעת נותנת,
20 כי תפוצתו מוגבלת דיה, כדרישת הסעיף האמור (שנהר, בעמ' 295 - 299). ודוק, אף כאן
21 קיימת דרישת תום הלב, כעולה מלשון סעיף 15 רישא לחוק לשון הרע, ולענייננו קיימת
22 משמעות רבה לאמצעים אותם נקט המפרסם לשם בירור נכונות תוכן הפרסום. אף כאן חלה
23 חזקת היעדר תום הלב, מקום בו הפרסום לא היה אמת והמפרסם אף לא האמין באמיתותו.
24

25 בנסיבות דנן עומדת לאישה חזקת תום הלב, שכן שלושת הפרסומים נעשו בנסיבות
26 המפורטות בסעיפים 15(3), 15(8) לחוק לשון הרע, וכאמור לא חרגו מתחום הסביר באותן
27 נסיבות - פנייה אל רשויות הרווחה והמשטרה. ברם, כפי שיובהר להלן, שוכנעתי, כי
28 הפרסומים לא היו אמת והאישה לא האמינה באמיתותם, וככל שהאמינה לא היה לה כל
29 יסוד סביר להאמין בהם. בנסיבות אלו "מתהפכת הקערה על פיה" וקמה חזקת היעדר תום
30 הלב, שלא הופרכה, וכפועל יוצא מכך אין האישה יכולה להיבנות מהגנת סעיף 15 לחוק לשון
31 הרע. אבאר."

32 77. התלונות שהוגשו על ידי הנתבעת לא חרגו מתחום הסביר, הנתבעת האמינה בטענותיה ואף
33 פנתה לבית המשפט לצורך הוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת. אמנם התלונות לא הבשילו

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1 לכתב אישום ונסגרו מחוסר ראיות, אך בנסיבות העניין נחה דעתי כי התלונות לא חרגו
2 מהמקובל. לנתבעת היה עניין אישי להגן על עצמה בהתאם לתפיסתה את מצב הדברים אז.
3 78. טענת התובע בעניין התלונות במשטרה נדחית.

4 האמירה שירצח את הנתבעת

5 79. התובע נשאל אודות טענתו שהנתבעת אמרה שירצח אותה וטען שיש לו עדים:

6 "ש. אתה טוען שהיא אמרה לך שאבא רוצה לרצוח את אמא? איפה זה בתצהיר?
7 ת. לזה יש עדים. זה כתוב בתצהיר.
8 ש. אתה טוען שהנתבעת שיקרה ואמרה לך באחת השבתות שהקטינים נוסעים רחוק
9 ואתה גם טוען שהיא מנעה מפגשים שלך עם הקטינים בטענה שאמרה לקטינים
10 שאבא רוצה לרצוח את אמא. איפה זה בתצהיר?
11 ת. אני לא זוכר כל סעיף. היא אמרה לילדים שאבא ירצח את אמא. האמירות האלה
12 נאמרו. אין לי עניין לבוא לביהמ"ש עם דברים שלא קרו. כל מה שקרה הבאתי
13 להציג לביהמ"ש. ביהמ"ש יחליט.
14 ש. אתה בעצם אומר שבתביעה הכנסת דברים שחשבת שקרו אבל אח"כ כשבדקת יותר
15 לעומק כבר חלק השארת בתביעה וחלק הוצאת מהתביעה?
16 ת. כל הדברים שאמרתי מלכתחילה גם בתצהירים הראשונים נכונים. כל הדברים
17 נכונים. יש לי הקלטה שהיא שואלת את הילדה איפה אבא נגע בך. הבנתי שזה לא
18 לשון הרע. הלכתי אחרי מה שעו"ד אמר לי. " (עמ' 12 לפרוטוקול שורות 14-23).

19 80. התובע נשאל היכן אותם 4 עדים שציין בקדם המשפט שיעידו מטעמו וטען שלא כולם רצו
20 להעיד:

21 "ש. בפרוטוקול הדיון מיום 23.6.20 כתוב שיש לפחות 4 אנשים – איפה אותם א
22 נשים?
23 ת. ששמעו את ההקלטה. יש לזה הקלטה שהיא אומרת את זה. לא כולם יכלו להגיע
24 מסיבות אישיות שלהם. לא כולם רצו. אנשים אמרו לי במפורש שהיא אומרת שאני
25 מרעיב את הילדים אבל לא רוצים להגיע." (עמ' 12 לפרוטוקול שורות 27-30).

26 81. התובע לא הוכיח טענה זו והיא נדחית.

27 הערה לפני סיום בעניין הנזק

28 82. התובע העיד שבגין דברי הנתבעת נגרמו לו נזקים רבים בין היתר נזקים כלכליים:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1 ש" מה הנזק שנגרם לך לטענתך?
2 ת. ממה? נגרמו לי מלא נזקים. נגרם מהמרמה בהוצל"פ שעלה לי כסף, להוכיח את
3 עצמי, לילות שלא ישנתי כי חשבתי איך להוכיח. נגרם לי נזק מחקירות במשטרה
4 שלא עשיתי דבר.
5 ש. אתה טוען שפלונית רימת אותך בכל הקשור למזונות בתיק ההוצל"פ – מפנה
6 לפרוטוקול שהיה שם לדברי ב"כ החייב, כתוב "ברור שהוא חייב כסף.. הוא מודה
7 שלא שילם הכל".. איך אתה טוען שרימת אם אתה טוען שלא שילמת מזונות כמו
8 שצריך? (עמ' 11 לפרוטוקול שורות 29-24).

9 83. ברע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ, ס' 8 (8.9.13) נקבע כדלקמן:

10 "נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש" לפגוע,
11 שקיומו לא הוכח במקרה דנא. לפיכך ניתן, לכאורה, להתבסס על ההלכות שנקבעו לגבי
12 העבירה הפלילית של פרסום לשון הרע (ע"פ 677/83 בורוכוב נ' יפת, פ"ד לט(3) 205 (1985);
13 רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן, פ"ד נט(6) 554 (2005); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת
14 ישראל [פורסם בנבו] (13.8.2008)).

15 84. בענייננו, התובע לא הרים את הנטל ולא הוכיח שאמירותיה של הנתבעת והגשת התלונות
16 במשטרה היה בהן משום התנהגות זדונית של כוונה לפגוע בתובע. הנתבעת הגישה תלונות
17 במשטרה על מנת להגן על עצמה ומתוך מצוקתה כך גם אמירתה לעד ד' ש', הדברים נאמרו
18 מתוך מצוקה אמיתית של חוב מזונות גבוה ביותר של התובע כלפיה.

סוף דבר

19 85. לאור האמור לעיל, התביעה על כל חלקיה נדחית.

20 86. אני מחייבת את התובע בשכ"ט והוצאות בסך של 10,000 ₪ + מע"מ שישולמו לנתבעת בתוך
21 30 יום כשהם נושאים הפרשי הצמדה וריבית מיום פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.
22

23 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

24 ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ב, 10 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.
25

שירי היימן, שופטת, סגנית הנשיאה

26
27

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-12-36207 פלוני נ' פלונית

1
2